

5 ИС 6960

5 ИС 6960

Ба 58795

Ул. Тэрраўскі

БЕЛАРУСКІ ДІРНІК

СЬПЕЎНІК НА ЧАТЫРЫ ГАЛАСЫ

Выданьне Навукова-Літэрацнага Аддзелу
Народнага Камісарыяту Асьветы Б. С. С. Р.
Барлін 1922

8
~~5~~

51e 6960

Беларуская Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка

У.Л. Тэрраўскі

БЕЛАРУСКІ ЛІРНІК

СЬПЕЎНІК НА ЧАТЫРЫ ГАЛАСЫ

Выданьне Навукова-Літэрацкага Аддзелу
Народнага Камісарыяту Асьветы Б. С. С. Р.
Бэрлін 1922

Нацыянальная
бібліятэка
Беларусі

ДРУКАВАНА ВЫДАВЕЦКІМ АДЗЕЛАМ ГАНДЛЁВАГА ПРЭДСТАЎНІЦТВА!
Н. К. В. Г. У НЯМЕЧЧЫНЕ.

АД АЎТАРА.

Выпускаючы ў сьвет свой першы зборнік беларускіх сьпеваў на чатыры галасы, я меў на ўвазе ў першую чаргу й як найхутчэй здаволіць шырокія патрэбы грамадзянства, якое ў эпошні час так шчыра й вясупынна ўзялося за разьвіцьцё й пашырэньне свае роднае беларускае культуры.

Да гэтага часу ў друку зьявілася вельмі мала беларускіх народных музыкальных твораў, дзеля чаго хоры, каб папаўняць свой рэпэртuar, пачынаюць карыстацца чужымі мэлэдыямі, не адпавядаючымі духоўнаму складу беларуса.

Усё гэта і прымусіла мяне апрацаваць чыста беларускія народныя творы, лік якіх даходзіць да 500 нумараў, каб кожны, паслухаўшы іх у выпаўнёвнні хорам, мог здраумець, што беларускія сьпевы па сваей пекнаце й багацьцю ня горш за іншыя, што ў іх, як у люстры адбіваецца ўвесь духоўны настрой гаротнага селяніна.

Хоць народныя сьпевы па складу свайму й бываюць вельмі цяжкія, але, услухаўшыся ў іх, шмат хто ўбачыць характасто родных мэлэдый, унясе іх з сабой у жыцьцё й, можа быць, ня раз, дзякуючы ім, знойдзе духоўны супакой.

Гэта й мае вялікую вартасьць для захаваньня й разьвіцьця культуры. Будзем спадзявацца, што грамадзянства зрааумеє гэта і з свайго боку прыме ўсе належныя крокі, каб, запісваючы мэлэды, дапамагчы ў агульнай працы.

Пры гарманізацыі песьняў я стараўся цалкам захаваць народную мэлэдыю, перадаючы яе аднаму з галасоў хору, галоўным чынам вышэйшаму.

Каб-жа „ЛІРНИК“ не паказаўся вельмі аднабокiм, я прымушан быў унесці ў яго некалькі сьпеваў, гарманізаваных іншымі аўтарамі.

Па сваёй гарманізацыі зьмяшчэньня тут сьпевы падыходзяць к кожнаму хору як з вялікімі, гэтак сама й з малымі сіламі. Нават школьныя хоры могуць знайсці тут сабе вялікі матэр'ял.

Усе зьмяшчэньня тут нумары выпаўняюцца Беларускім Дзяржаўным Хорам на розных канцэртных выступленьнях.

Апрача гэтага першага „ЛІРНИКУ“ ў хуткім часе будуць выпушчаны новыя зборнікі, апрацаваных мною сьпеваў.

Нарэшце прыношу шчырую падзяку ўсім, хто сваей радай і крытыкай дапамагаў мне ў працы.

Асабліва дзякую сваім супрацоўнікам па хору с. с. Пуруускаму К. Фальскаму Ус. і Ламаку К. за іх самы гарачы удзел і за запісаньня імі народных сьпеваў.

Ул. Тэрраўскі.

1. Міжнародны гімн.

(„Інтернацыянал“)

Напісаў Эжэн Пот'е.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А.

Паўстань правляўцем ка-та - ва - ны, паўстань, хто з го-ла-ду век

T.

Б.

пух! Бурліць наш ро-зум ўзбунта - ва - ны, ня-во - лі клі-ча рваць лан-

T.

Б.

цуг! Ста - ры па - ра - дак мы зруй - ну - ем ма - гут - ным

T.

Б.

вы - бу - хам сва - ім і сьвет на но - вы лад збу - ду - ем: хто быў ні-

чим, той бу - дзе ўсім! Гэ - та бой наш а - стат - ні за пра - цю - ны на -

род, каб у лучнась - ці брат - ний, узь - няў - ся людз - кі род.

2.

Ніхто ня дасьць самохаць волі —
 Ні бог, ні цар, ні багатыр,
 Даб'ёмся самі лепшай долі...
 Дабро для ўсіх — наш правадыр.
 Каб ня згібаці плеч пакорных,
 Каб волі дух лунаў у нас, —
 Адважна плаўма сталь у горнах,
 Пакуль у кузьні жар ня згас!

3.

Уласьць гняце, закон хітруе,
 Кроў з бедных сеуць, падаткі, чынш.
 Нішто багатых ня турбуе,
 Правы гаротных — сьмех адзін!
 Даволі жыць чужою ласкай,
 Закон аб роўнасьці давёў: —
 „Няма правоў без абавязкаў
 І абавязкаў без правоў!”

4.

Нікчэмны ў торжышчы ўсеўладным,
Капальняў, фабрыкаў паны,
Чужую працу толькі складны
Пазверску рабаваць яны.
У скрынкі-складні сытай банды
Дабро працоўнае пашло,
Хай-жа бядак даб'ецца праўды,
Каб што здабыў — яго было!

5.

Цары пайлі нас маюю,
Дык нам спакой, а ім — вайна!
Супроць вайны пайдзём вайною:
Душа ў салдаты — ні адна.
Калі-ж уладзяць з намі гулі —
Пагоняць нас на бой за іх, —
То будуць знаць, што нашы кулі
Пачнуць страляць па іх саміх.

6.

Мы ўсе работнікі, сяляне —
Сусветны рой працаўнікоў —
Мець будзем на зямлі ўладаньне —
А дармаеды — прэч! далоў!
Жывіцца цэлам нашым годзе,
Усім трутнём і груганом!
Для нас паўстаўшых сонца ўсходзе,
Сьвяціць нам будзе век вяком!

Гэта бой наш астатні
За працоўны народ,
Каб у лучнасьці братняй,
Узьняўся людзкі род!

Поўны калектыўны пераклад, зроблены з арыгіналу ў французскай мове і зацверджаны беларусамі-камуністамі.

АД РЭДАКЦЫІ. Прынята камуністамі ў Расеі пяць толькі 1, 2, і 6 васьмірадкавыя звароткі з прыпеўкай пасьля кожнае звароткі „Гэта бой наш астатні“... і г. д.

2. А хто там ідзе.

Словы Я. Купалы.
Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

А хто там і - дзе, а хто там і - дзе у ва-

Т.

В.

гром-ніс-тай та-кой гра-ма-дзе? Бе-ла-ру-сы! А

што я-ны ня-суць на ху-дых плячах, на у лап-цах на-гах, на у

кры-ші ру-ках? Сва-ю крыў-ду... А ча-го-ж, ча-го

за-ха-целась ім пагар-джаным век ім сьляпым, глухім?

Людзьмі

Людзьмі звац-ца, людзьмі звац-ца.

Людзьмі звац-ца, людзьмі звац-ца, людзьмі звац-ца.

звац-ца, людзьмі звац-ца, людзьмі звац-ца, людзьмі звац-ца.

3. Панам мы песьні не сьпяваем.

Павольна.

Словы Ф. Аляхновіча.
Муз. В. Тэрраўскага.

Д. і А. Па-нам мы песь-ні не сьпя-ва-ем; пра-

Т. Па-нам мы песь-ні не сьпя-ва-ем; пра-

Б. Па-нам мы песь-ні не сьпя-ва-ем; пра-

цёў-най служым мы бя-но-це, да-ём, што ўду-шах на-шых

цёў-най служым мы бя-но-це, да-ём, што ўду-шах на-шых

цёў-най служым мы бя-но-це, да-ём, што ўду-шах на-шых

ма - - ем для тых, што жы - лі век ўбд - но - це.

Хто ба - чыў ў жыць - ці го - ра мно - га, сыневы

на - шы бу - дуць да спа - до - бы, да тро - ну ёя да - ля - ціць

Бо - га, зва - ру - шыць з мейс - ца на - ват гро - бы.

Бо ў нашай песьні многа болю,
 Жальбы ёсьць шмат, сьлёз цэла мора,
 Праз нашу доўгую няволю,
 Праз нашу доўгу бяду-гора.
 Дык годзе, годзе сьлёзы ліці!
 Хапайце косы, стрэльбы ў рукі,
 Пачнём інакш мы хутка жыці —
 Пара закончыць нашы мукі.

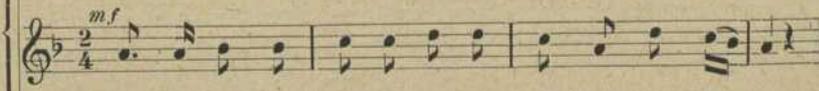
Той, кім дагэтуль пагарджалі,
 Адзін пры адным хай тут стане!
 Мы годзе, годзе часу спалі —
 Цяпер нам жыць пара настане!
 Цяпер ўсім горда ў вочы глянем,
 Галосна гукнем: зямлі, волі!
 Усе, як адзін, сьмела паўстанем,
 Каб ратаваць сябе з няволі.

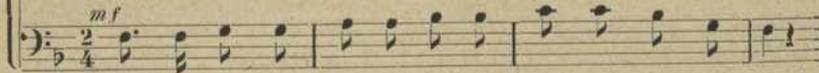
4. Чачотачка.

Жвава.

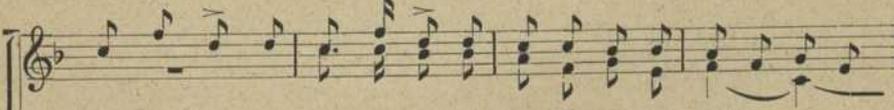
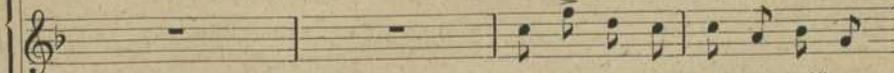
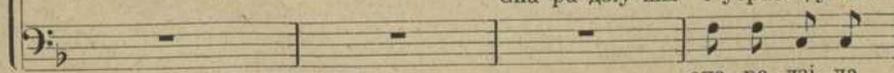
Гарм. Тэрраўскага.

Д. і А. *mf*

Т. *mf*

Б. *mf*

Спа - ра - дзі - ла Ча - чо - тач - ка се - ме - ра да - чок.

Спа - ра - дзі - ла, спа - ра - дзі - ла Ча - чо - тач - ка се - ме - ра да -

 не - вя - ліч - ка се - ме - ра ма - лых.

 Спа - ра - дзіў - шы і ўзрасьціў - шы

 спа - ра - дзі - ла

чок.

 І Та - цю - ху, і Насьцю - ху, і Аў - гі - ню,

 за - муж ад - да - ла

 се - ме - ра да - чок. Спа - ра - дзі - ла, спа - ра - дзі -

і Ак-сі-ню, і Мак-ры-ну, і Гры-пі-ну, сё-му-ю Хім-спа-ра-даі-ла

ла, так, так ку, сё-му-ю Хім-ку, У-ся-кіх му-зык.
Ча-чо-тач-ка сё-му-ю Хім-ку.

2. Спарадзіўшы і ўзрасьціўшы, замуж аддала.

(Бадай наша Чачотачка здарова была):

Аўгіню — за Мірона,
А Аксіню — за Сапрона,
А Тацюху — за Дзіміда,
А Насьцюху — за Сьпірыда,
Радзівону — Макрыну,
А Хрытону — Грыпіну,
Хімку за Кузьму.

3. Як пачала Чачотачка пасаг выдаваць,

Як пачала невялічкіх усіх надараць:

Аўгіні — паясок,
А Аксіні — кажушок,
А Тацюсе — панчошачкі,
А Насьцюсе — сукончкі,
А Грыпіне — чаравічкі,
А Макрыне рукавічкі
Хімцы — істужкі.

4. Зазывала Чачотачка дзесяцёх мудрых,

Зазывала Чачотачка браціткаў усіх:

Адзін быў Савацей,
Другі быў — Цімшлей,
Трэці-быў — Атрахім,
А чацьвёрты Гарасім,
Быў Барыс і Дзяніс,
І дудар удалец,
Ды-й слуга Карпец.

5. Былі дзеўкі на вясельлі і малодзіцы,
Былі старэнькія бабкі і удовіцы:

Яся, Кася і Скрыпуся,
Была Хвядора з Габрусяй
І суседкі ўсе.

6. Нанікала Чачотачка скочну музыку,
Нанікала Чачотачка капэлю усю:

Верабейка на скрышцы,
Салавейка на прытыцы,
А сарокі у прыскокі,
А вароны у далоні,
Чорны галкі у цымбалкі,
Дробны пташкі на сьвісталкі,
Люба слухаць, як зайгралі
Музыку сваю.

7. А Чачотка ня гуляла — варыла
 бляху;
 Доўга госьці бляху елі, пакуль зьелі
 Аж на трэцюю нядзелю [ўсю.
 Госьці дамоў захацелі,
 Дзякавалі за вясельле —
 Ехалі дамоў.

(Другая частка 3-га штрофу ў не-
 каторых мейсцох сьпяваецца так:

Аўгіні — какушок,
 А Аксіні — хвартушок,
 А Тацюсе — пядэнькі,
 А Насьцюсе — суконкі,
 А Грышніне — дзьве кошкі,
 А Макрыне — панчошкі,
 Хімцы — падвязкі.)

5. Ды ўжо сонейка.

Павольна.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

Ды ўжо со - ней - ка за лес ко - цю - ца,

мне да ма - тань - кі ў гось - ці хо - чац - ца.

Гдзе мяне мама будзе спатыкаць,
 Чым мяне мама будзе частаваць?

Частуе мама мёдам ды віном.
 — Якаво-ж табе за чужым сталом?

— Ці ела, мама, рэдзьку з палыном, —
 Такаво-ж і мне за чужым сталом.

6. Вось у полі сосна.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

mf
Вось у по - лі сос - на тон - ка ня вы-

mf

mf

mf
рас - ла, а я ма - ла - дзень - ка лет не да - рас - ла.

mf

mf

Ды сустрэла мяне ды доля ліхая —
Любіў мяне барыч, цяпер пакідае.

Садзіцца ў вазочак, едзе ў гарадочак,
А я маладзенька за ім у сьлядочак.

Доўга даганяла, але не дагнала,
На бітым гасьцінцы пачаваці стала.

7. Як памёрла матулька.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

p
Д. I
Як па - мёр - ла ма - туль - ка, а - жа - ніў - ся та - туль - ка,
p

p
Д. II

p
А.

ды пас - ла - лі сі - ра - цін - ку у сыр бор па ма - лін - ку.

Ужо сонца заходзіць,
Сірата ня прыходзіць . . .
Выйдзі, выйдзі, бацька, паглядзі
Свайго ты дзіяткі.

Ды стаяла каціна,
А пад ёю магіла,
Там сіротка хадзіла,
Сваю мамку будзіла:

Ой, устань, устань, мамка,
Цябе кліча дзіятка.
Пашкадуй ты сіротку,
Умый мне ты галоўку.

8. Рабіна.

Жэана.

Гарм. Тэррайскага.

Д. і А.

Ра - бі - на, ра - бі - нач - ка, ра - бі - на ма - я

Т.

Б.

ча - му - ж ты, ра - бі - нач - ка, ра - на ад - цві - ла?

ра - бі - нач - ка,

<p>2. Дзяўчына, дзяўчыначка,
Дзяўчыца май,
Чаму-ж ты, дзяўчыначка,
Засмуцілася?</p> <p>3. — Ой ня ў тую, пораньку
На сьвет я прышла,
Маці, не падумаўшы,
Замуж аддала.</p> <p>4. Ды у тую вёсачку,
Не ў вядомую,
У чужу сямеечку —
Не ў выселую.</p> | <p>5. Дальняя староначка
Бяз ветру сушыць,
Ня родны татулечка
Бяз віны журыць.</p> <p>6. Вось жыву гадочак я,
Жыву і другі,
А на трэцім годзіку
Занудзілася.</p> <p>7. К мамачы у госьціні
Захацелася,
Па родным татулечку
Затужылася.</p> |
|--|--|

9. А ў суботу сьвята будзе.

Жоава. *Гарм. Тэрраўскага.*

Д. і А. *mf* *p*

А ў су-бо-ту сьвя-та бу-дзе, ка-мар му-ху сва-таць

Т. *mf* *p*

Б. *mf* *p*

бу-дзе. У-да-лы ка-мар, раз тру-ля-ля! ка-мар му-ху сва-таць бу-дзе.

Пытаецца камар мухі:
— Дзе ты зімку зімавала?
Удалы камар... і г. д.

Дзе ты зімку зімавала,
Чым ты душу сьпітывала?
Удалы камар... і г. д.

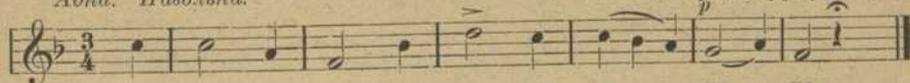
— Зімавала я ў куточку,
Сьпітывалася мядочкам.
Удалы камар, раз тру-ля-ля!
Сьпітывалася мядочкам.

56785 p

10. Зязюленька.

Адна. Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

О, ня ку-куй, зя-зю-лень-ка, — ра-на,

Хор.

Музыкальная партитура для хора (Д. і А., Т., Б.) в 3/4 такта, з ключом фа мажор. Партытуры для Д. і А., Т. і Б. пачынаюцца з ноты G4, з акорда G4 і з ноты G4 адпаведна. Дыяпазон: G4 — G5. Динамічныя пазначэнні: *mf* і *p*.

Гэй, гэі! зя-зю-лень-ка — ра-на.

Ды не кажы, што ночанька мала.
Я малада ўсю ночаньку ня спала —
Міленькага з дарожанькі чакала.

Мой міленькі прыехаў так позна,
Параскідаў падушачкі розна.
О, ня кукуй, зязюленька, рапа.

11. Усе казалі.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

Музыкальная партитура для хора (Д. і А., Т., Б.) в 3/4 такта, з ключом фа мажор. Партытуры для Д. і А., Т. і Б. пачынаюцца з ноты G4, з акорда G4 і з ноты G4 адпаведна. Дыяпазон: G4 — G5. Динамічныя пазначэнні: *mf* і *p*.

Ўсе ка-за-лі, га-ва-ры-лі, што я за-муж не пай-ду.

Далейшая партытура для хора (Д. і А., Т., Б.) в 3/4 такта, з ключом фа мажор. Партытуры для Д. і А., Т. і Б. пачынаюцца з ноты G4, з акорда G4 і з ноты G4 адпаведна. Дыяпазон: G4 — G5. Динамічныя пазначэнні: *p*.

Я па-се-ю ва-сі-леч-ка, у вiш-нё-вень-кім са-ду.

56485
D

2. Расыці, расыці, васілёчак,
Вышэй таго былнічка,
А як вырасьцеш высока,
Тады цябе апалю.

3. А як вырасьцеш висока,
Тады цябе апалю.
Апалюшы васілёчка,
Тады замуж я пайду.

12. Ой, паехаў сын Даніла.

Павольна.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Ой, па - е - хаў сын Да - ні - ла ды на Русь на вай - ну,
гэй па - ні - нуў сын Да - ні - ла Ка - ця - ры - ну жа - ну

2. Гэй, пісала яго маці
Тры лісточкі да яго:
— Гэй, вярніся ты, Даніла,
Да-й да дому сваяго.

3. Ды ўжо твая Кацярына
Сваю волю паняла,
Коні твае вараныя
Пазаезджывала.

13. Ой, вяду бяду.

Муж. хор. Паходна.

Гарм. Тэраўскага.

Т. I

Т. II

Б.

Ой, вя-ду бя-ду, ой, вя-ду бяду, ды бя-да не вядзец-ца.

Хор.

mf Пад віш - ня - ю, пад ча - рэш - ня - ю бл - да спаць кла - дзец - ца.

mf

mp

2. Ой, ляж ты, бяда, ды засьні, бяда,
 На ўсю ночаньку спаці,
 А я малада, маладзюсенька
 Пайду міла шукаці.

3. Ой, сядзіць мілы ды над вадою,
 Падпёршыся рукою,
 Лісты піша, цяжка - сам дыша,
 Не гаворыць са мною.

4. Каб з табою ды ты, мой міленькі,
 Усё ліхое стала,
 Як я малада, маладзюсенька
 За табою пранала.

14. Сьвіньні ў рэпе.

Хутка.

Гарм. Тэрайўскага

Д. і А.

Сьвіньні ў рэ-пе, сьвінь-ці ў рэ-пе, па - ра - ся - ты ў грэчцы,

Т.

Б.

а му - зы - ка без я - зы - ка ка - ля пе - чы трэц - ца.

Стары сваю жонку хваліць,
Што хораша варыць;
А малады сваю зудзіць:
Што зварыць — спаскудзіць.

Каб, здаецца, ды мне зранку
Гарэліцы шклянку
І тутуну мне на люльку
І красну Гапульку, —

Я-бы лолечку курыў-бы
І гарэлку піў-бы,
Красну дзеўку, Гапулечку,
Да сэрца туліў-бы.

15. А у садзе рэчанька.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А.

(А у са-дзе рэ-чань-ка, А у са-дзе бы-стра-я.) Вы-плы-ва-лі

Т.

Б.

два чаў-ноч-кі і тры ры-ба-ло-вы. ло-вы.

2. Адзін кажа — дзяўчына,
Другі кажа — рыбчына,
Трэці кажа — сэрца мае,
Ой ці пойдзеш за мяне?

3. — Нашто мяне пытаеш,
Казі хаты ня маеш?
— Я пасаджу ў чужую,
Пакуль сваю збудую.

4. Ды настаўлю край сіла, —
Жыві, міла, весела!
— Тады была весела.
Як ад мамкі ехала.

16. А ў бары, бары.

Паходна.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. або Т. I *mf*

Д. або Т. II *mf*

А. або Б.

А ў ба-ры, ба-ры — тры-да-ро-жань-кі.

Хор.

Д. і А. *f*

Т. *f*

Б. *f*

Гэй, гэі, гэі! Тры да-ро-жань-кі.

2. Тудою ішлі
Тры салдацікі.
Гэй, гэі, гэі...

3. Што к матцы ідзе —
Песеньку пяе.
Гэй, гэі, гэі...

4. Што к татку ідзе,
Ў скрыпачку грае.
Гэй, гэі, гэі...

5. К мацысе ідзе —
Моценька плача.
Гэй, гэі, гэі...

17. Дуда.

Жвава.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А. *mf*

Т. *mf*

Б. *mf*

Саў-ка ды Грыш-ка ла-дзі-лі ду-ду.

Музыкальная партитура, включающая три системы нот. Каждая система имеет три стана: верхний (скрипка), средний (альт) и нижний (бас). Ключевая подпись — G major (два диэза). Ритмический рисунок — 2/4. Под нотами даны следующие тексты:

Ду - ду,
ду - ду - ду,
ду - ду ла - дзі - лі ду - ду.

Ладзілі славіць дудой Каляду.
Ду-ду-ду-ду, ду-ду-ду-ду,
Дудой Каляду.

Як разышліся музыкі гу-га!
Гу-га-гу-га...
Музыкі гуга!

Згінула гора, згінула туга.
Ту-га, ту-га...
Згінула туга.

Яззі старэнькі ёмкі ўзяўшы скрут,
Ту-ту-ту-ту...
Ёмкі ўзяўшы скрут,
Кіем на дзверы паказаўшы тут:
Ту-ту-ту-ту...
Паказаўшы тут.

— Вы сабе дуйце сваё гоца-ца,
Гоца-ца-ца...
Сваё гоца-ца.

Толькі ня страшце Езуса Хлапца.
Ца-ца-ца-ца...
Езуса Хлапца.

18. Гэй, у лесе пры даліне.

Пазодна.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.
або Т. і ІІ

Т.
або Б. I

Б.
або Б. II

Музыкальная партитура для трьох інструментаў: Д. і А. (або Т. і ІІ), Т. (або Б. I) і Б. (або Б. II). Ключевая подпись — G major (два диэза). Ритмический рисунок — 2/4. Музыкальная партитура включае динамічныя маркіровки: *f* (форте) і *p* (піано). Под нотами даны следующие тексты:

Гэй, у ле - се, пры да - лі - не у нас ста - ла.

ся бя-да, да гэі, гэі, ў ле-се, ў ле-се, у нас ста-ла-ся бя-да.

Пры даліне у гушчары
Калыхаліся камары,
Гэй, гэі... і г. д.

Дуб да дуба пахіліўся,
Камар з дуба зваліўся.
Гэй, гэі... і г. д.

Пабіў камар патыліцу
Аб дубову караніцу.
Гэй, гэі... і г. д.

Ой, пабіў камар бакі
Ды аб дубовыя сукі.
Да гэі, гэі... і г. д.

Ды пабіў камар калені
Аб дубовыя караньні.
Гэй, гэі... і г. д.

Выспаліся ўсе зубы
Ды з камарыкавай губы.
Гэй, гэі... і г. д.

Ляціць муха ратаваць,
Зімнай вадой адліваць.
Да гэі, гэі і г. д.

— Камарочку, родны браце,
Як-жа цябе ратаваці?
Гэй, гэі... і г. д.

— Пасылайце да аптэкі,
Ці ня будзе крыху лепі.
Гэй, гэі... і г. д.

У бальніцу завязіце
І мяне там палажыце.
Гэй, гэі... і г. д.

Там добрыя дахтары,
Вымуць душу без пары.
Да гэі, гэі... і г. д.

— Камарочку, родны браце,
Дзе-ж мне цябе пахаваці?
Гэй, гэі... і г. д.

— Не хавайце край дарогі,
Бо драгаваць будуць ногі.
Гэй, гэі... і г. д.

Не хавайце пры даліне,
Бо вырыюць мяне сьвіньні.
Гэй, гэі... і г. д.

Пахавайце ў цёмным лесе
Пры зялёным кім гарэсе.
Гэй, гэі... і г. д.

Будуць гарэхі шчыпаць,
Камарыка ўспамянаць,
Да гэі, гэі... і г. д.

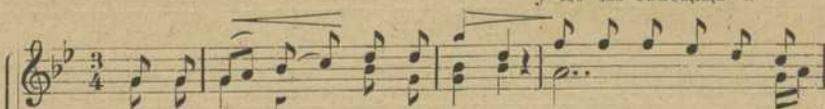
— А ды чый-жа гэты помнік,
Ці маёр тут, ці палкоўнік?
Гэй, гэі... і г. д.

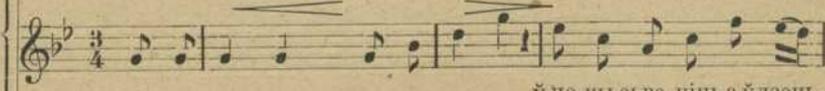
— Ні маёр тут, ні палкоўнік,
А сам камар супакойнік.
Гэй, гэі, ў лесе, ў лесе,
А сам камар супакойнік.

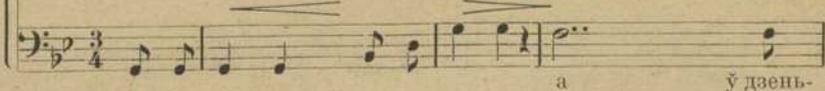
19. Што-й за месяц:

Павольна.

Гарм. Гацкага.

Д. і А. *ў но-чы сьвеціць а*
 Што-й за ме- сяц, што за яс-ны а *ў дзень*

Т. *ў но-чы сьве-ціць а ў дзень-*

Б. *а ў дзень-*

 не. Што-й за мі-лень-кі — дру-жо-чак, ка-лі прыйдзе, ка-лі не.
 не
 не

2. Усе людзі, людзі кажуць,
 Усе людзі гавораць:
 Сорам, дзеўка, сорам, красна,
 Позна звечара гуляць.

3. Дзяўчыняныцы кепска стала,
 Стала плакаць, уздыхаць —
 Хлапчынянку шкада стала.
 Стаў дзяўчыну сунімаць:

4. — Ня плач, дзеўка, ня плач, красна,
 Прыду ў госьці да цябе,
 Разгарыцца кроў гарача —
 Вазьму замуж за сябе.

20. У нядзельку раненька.

Адзін.
mf

Гарм. Тэррайскага.
p

 У ня-дзель-ку ра-нень-ка, ўзыйшло сон-ца ясь-нень-
 ка, тат-ка ко-ці-ка кор-міць, ду-жа жа-лас-на пла-ча.

Хор.

Тат-ка ко-ці - ка кор-міць, ду - жа жа - лас-на пла - ча.

Прышоў сыноч пытае:
 — Чаго, татачка, плачаш.
 І на што-ж каму рана
 Татка коніка корміш.

— Табе, сыночку, табе,
 На вайну ты паедзеш.
 На вайну ты паедзеш.
 Ах, адтуль ня прыедзеш.

— Ня плач, татачка, пры мне.
 Наплачашся без мяне,
 Наплачашся даволі,
 Як ня ўбачыш ніколі.

21. Поўна сонцу.

Павольна.

Гарм. Тэтраўскага.

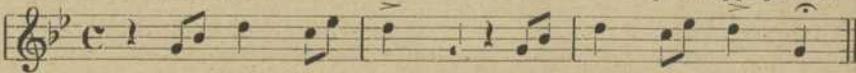
По - ў - на соң-цу па за-хму-рай-ку ха-дзіць,

По - ў - на дзеў-цы па ма-лой-чы - ку ту-жыць.

2. Пайшоў мілы на рыначак на тар- жок — 3. Міл тартуе, мне „дзень добры“ не дае, —
Я-й малада за ім сьледам у бяжок. Знаць мой мілы насъмяхаецца з мяне.

22. Лашці.

Адзін. Павольна. Гарм. Тэраўскага.

Д.

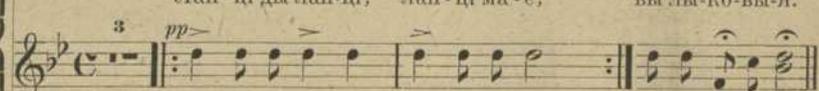
Вёс - ка, ты вёс - ка, вёс - ка лап - цёу - ка!

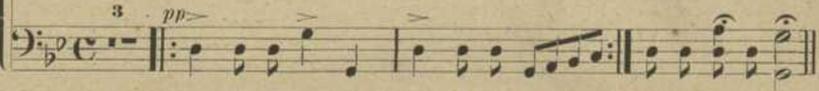
Хор пасьля 1-га куплету

Адзін.

Д. і А.

Лап - ці ды лап - ці, лап - ці ма - е, вы лы - го - вы - я.

Т.

Б.

Хор пасьля 2, 3 і 4 куплету запявалы.

Ні гу - гу, ні чы - чы, за - маў - чы, ды ні - чо - га не ка -

жы, ды ні - чо - га не ка - жы. Эх! жы - да там Па - лаш - ка.

2. А у гэтай то вёсцы,
А у гэтай то роднай.
I. прып. Ланці ды ланці, ланці мае, - I. прып. Ланці ды ланці...
Ланці ды ланці, вы лыковыя. II. прып. Ні гугу, ні чы-чы...
Ні гу-гу, ні чы-чы, замаўчы Эх! Хадзіў хлопец кудравасты.
II. прып. Ды нічога не кажы,
Ды нічога не кажы. 4. Ён прыносіў падарункі,
Ён прыносіў падарункі.
I. прып. Ланці ды ланці...
II. прып. Ні гу-гу, ні чы-чы...
Эх! Пірог ды баранкі.

Насяля кожнага куплету хор сьпявае „ланці“.

23. Ах, вы, кумачкі мае.

Павольна. *Гарм. Кашына.*

Д. і А. *mf*
Ах, вы, ку - ма - ч - кі ма - е, вы, га - лу -

Т. *mf*

Б. *mf*

бач - кі ма - е, лю - лі, лю - лі, лю - лі, лю - лі, лю - ля - шы.

Выхадзіце на вуліцу,
Гаварыце пасловіцу.

Гаварыце пасловіцу,
Чые мужы харошыя.

А вось мой старычышча,
Ня пускае на ігрышча,

Калі пусьціць на часочак —
Я гуляю вечарочак.

Прыду дамоў — дзела многа
І вадзіцы — ні расінкі.

Пайду млада за вадою,
Вазьму старога з сабою.

Вазьму старога з сабою
Ды ў палонку галавою.

24. Ой ты, палыц.

Жава.

Гарм. Тэрраўскага.

і А. *mf*

Т. *mf*

Б. *mf*

Ой ты, па-лыц, па - лы - ноч-ку, па-лыц гор-ка - я трава.

Затрымоўваючыся.

Ча - му ця - бе, па - лы - ноч-ку, ўчыс-тым по - лі ня - ма.

Ой як-жа мне, палыночку,
 Ўчыстым полеўку бываць.
 Каля мяне касарыкі
 Ўсё й з касочкамі стаць.

25. Мне ня сьпіцца.

Сумна, павольна

Гарм. Тэрраўскага.

Д. і А. *p*

Т. *p*

Б. *p*

Мне ня сьпіцца, не ля - жыц-ца і сон мя-не не бя-рэ.

Пай-шоу-бы я да дзяў-чы-ны, сам ня зна-ю, гдзе жы-ве.

2. Папрасіў-бы таварыша,
Няхай мяне завядзе,
А таварыш крашэй мяне —
Ён дзяўчыну адаб'е.

3. Маці сына ўсё пытае,
— Што, сыноч, табе баліць?
Сыноч матцы атвочае,
Што пара яму любіць.

26. Жыў на сьвеце Лявон.

Адзін з хорам.

Гарм. Тэтраўскага.

Жыў на сьве - це Ля-вон, мо - лад, ду - жы быў ён, то - лкі
з во-ляй і до-ляй ня ба - чыў-ся. Сон-ны сэр - цам, ду - шой дра-маў
ў ха - це кры - вой, а вы - ходзіў, сьля-за - мі сьлед зна - чыў - ся.

Хор сьпявае пасля саліста апошнія словы куплетаў.

Хор.

15 Сон-ны сэр - цам, ду - шой дра-маў ў ха - це кры-

15

15

вой, а вы - хо - ді́ў сьля - за - мі сьлед зна - чы́ў - ся.

2. Аж вось чые Лявон
Са ўсіх клікі старон,
Што ёндураць — живе па быдлічаму.
Ды-й сам тут зразумеў,
Што дум сьветлых ня меў,
Што падобен быў дрэву хадзячаму.

3. Ляжыць, дрэмле Лявон,
На грудзях вырас клён.
Калі-ж вецер на сьвечу расходзіцца,
Шуміць шумна той клён,
Яшчэ ўстане Лявон...
Гэй, Лявоны у нас не пазводзяцца!

27. Рабіна.

Moderato.

Гарм. Шымкуса.

Ра - бі - на, ра - бі - нач - ка, ра - бі - на ма - я

ча - му - ж ты, ра - бі - нач - ка, ра - на ад - цві - ла.

(Словы вл. пад № 8.)

28. Пісар гусі ганяе.

Хутка, лясваа.

Муз. Тэрайскага.

Д. *mf*

А. *p*

Т. *p*

Б. *p*

Пі-сар гу-сі га-ня-е, к са-бе хлоп-цау гу-на-е,

Зум, зум, зум

ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля к са-бе хлоп-цаў гу-на-е:

„Ой, вы хлоп-цы ма-лай-цы, на-ка-жы-це той дзеў-цы.

1. 2. Конец.

на-кажы-це той дзеўцы, што ўчырвонай су-кен-цы,

зум, зум, зум, зум, зум.

2. Няхай замуж ідзе,
Няхай мяне ня жднэ.	5. Перамыла на рэчцы,
Заварыла ў малацы.
3. Дзеўка ў варот стаяла
І ўсе тое чувала.	6. Яшчэ корань ня ўскіпеў,
А ўжо пісар прыляцеў.
4. Накапала карэньня
З пад сіняга камеўня,	7. — А што-ж цябе прынясло,
Ці лапата, ці вясло?
8. Прынёс мяне сівы конь
Да дзяўчыны на ўспакой.	

29. Каліна, маліна.

Павольна.

Гарм. Тэтраўскага.

Д. і А.

Ка - лі - на, ма - лі - на, ча - го тон - ка ста - іш. Ці

Т.

Б.

вет - ру ба - іш - ся, ці даж - джу жа - да - еш?
Зялён явар расьце, шырокія лісьці,
Дзяўчынка-сіротка, чаго смутна ходзіш?
Дзяўчынка-сіротка, чаго смутна ходзіш:
Ці галоўка балиць, ці сьвету ня воліць?
Галоўка не балиць і сьвету ня воліць,
А на гары-горцы цэркаўка стаяла.
А ў той цэркаўцы з нялюбым шлюб брала,
З нялюбым шлюб брала ды ў шлюба пытала:
— Ой, шлюбе, мой шлюбе, скажы ты мне праўду,
Ці горы капаці, ці з нялюбым шлюб браці?

— Ветру не баюся, дажджу не жадаю.
А на маім мейсцы зялён явар расьце.

Зялён явар расьце, шырокія лісьці,
Дзяўчынка-сіротка, чаго смутна ходзіш?

Дзяўчынка-сіротка, чаго смутна ходзіш:
Ці галоўка балиць, ці сьвету ня воліць?

Галоўка не балиць і сьвету ня воліць,
А на гары-горцы цэркаўка стаяла.

А ў той цэркаўцы з нялюбым шлюб брала,
З нялюбым шлюб брала ды ў шлюба пытала:

— Ой, шлюбе, мой шлюбе, скажы ты мне праўду,
Ці горы капаці, ці з нялюбым шлюб браці?

30. На крутой гары.

Гарм. Кашына.

Д. і А.

Запявала.

На кру - той га - ры.

Хо - дзіць, хо - дзіць

у - да - лы ма - лой - чык на кру - той га - ры.

Чэша, чэша ён кудзёрачкі
Ды на галаве,

На чужыя-ж ды харошыя
Заглядаючы.

Ой, чужыя-ж ды харошыя,
Як ружовы цвет.

31. Запрагу я пару коні.

Паходня.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf*

За - пра - гу я па - ру ко - ні і кур - ку чу - ба - ту

Т. *mf*

Б. *mf*

ды па - е - ду на Ўкра - і - ну па дзеў - ку ба - га - ту.

На Ўкраіне хаты густы, што віхр на-
правее, Мая дачка гультаечка — ня хоча ра-
біці.

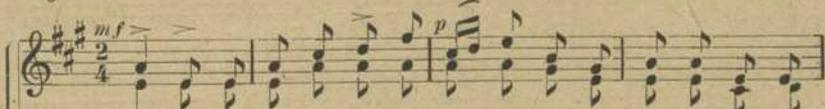
Сама маці лыжкі мые, бо дачка ня
ўмее. Прычэшацца, прыбярэцца — ідзе хлоп-
цаў любіці.

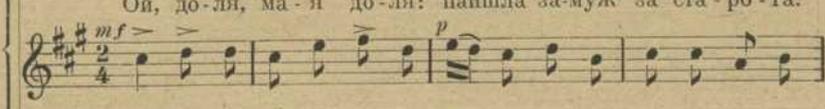
Адзін відзе за ручаньні, другі за рукаў,
Траці стаіць, ручкі ломіць, любіў ды ня ўзяў.

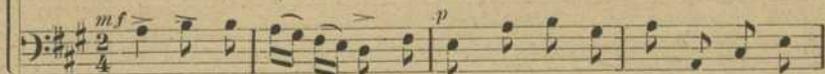
32. Ой, доля, мая доля.

Хутка.

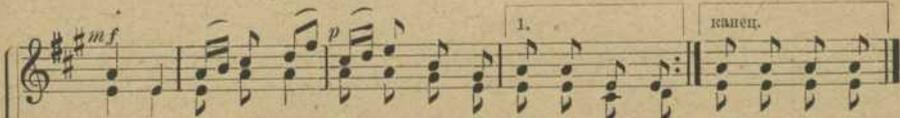
Гарм. Тэрраўскага.

Д. і А. *mf* *p*

Т. *mf* *p*

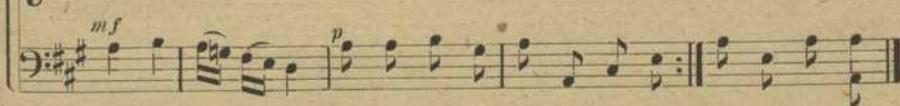
Б. *mf* *p*

Ой, до-ля, ма-я до-ля: пайшла за-муж за ста-ро-га.

 mf *p* 1. *капец.*

Ой лі, ой лю-лі, пайшла замуж за ста-ро-га. Жыць ў ня-во-лі.

 mf *p*

 mf *p*

2. Пайшла замуж за старога,
Захацела пагуліці.
Ой лі, ой люлі...

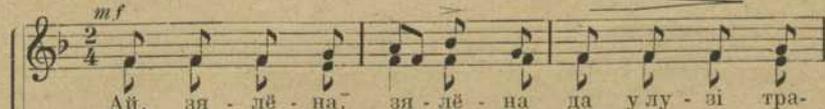
3. Захацела пагуліці,
Стары кажа: „сядзі ў хаце!”
Ой лі...

4. Ой доля, така доля,
З старым мужам жыць няволя.
Ой лі...

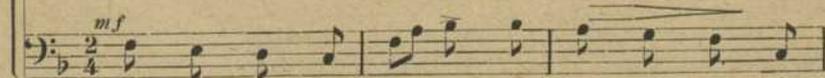
33. Ай, зялёна, зялёна.

Павольна.

Гарм. Кашына.

Д. і А. *mf*

Т. *mf*

Б. *mf*

Ай, зя-лё-на, зя-лё-на да у лу-зі тра-

ва, та - го я - на зя - лё - на, што пад ёй ва - да.

Ой, вясёла, вясёла у мужа жана, Сьвеціць, сьвеціць мясячык, ясная зара,
Таго яна і вясёла, што многа добра. Асьвяціў дарожаньку, куды міл пайшоў.

Пайшоў, пайшоў міленькі із канца ў канец,
Зайшоў, зайшоў міленькі ды ў крайні дварэц.

34. У мясяцы верасьні.

Жвава.

Муз. Тэтраўскага.

Д. і А. *mf*

У ме - ся - цы ве - рась - ні вы - па - ла па - ро - ша,

Т. *mf*

Б. *mf*

дзед ба - бу на - лю - біў, што ба - ба ха - ро - ша.

2. І крывая, і сьляная,
Яшчэ к таму і злая,
І крычыць, і вурчыць,
Проці дзеда не змаўчыць.

3. — Убярся, бабка,
У новае бельля, —
Я-ж цябе павяду
З сабой на вясельле.

4. Убралася бабка
У новае белья.
— Цяпер вядзі мяне, дзед,
З сабой на виселье.

5. Узяў дзед бабку
За белую ручку, за крывую рожу
І сьпіхнуў дзед бабку
З моста у воду.

6. Цяпер, бабка, кайся,
Крыху пакунайся!
А што бабка узнырне,
То дзед кіем папхне.

7. Прышоў дзед да дому
І зачаў бакыцца:
— І ей-ей, і ей-богу,
Ня буду жаніцца!

8. Раадумаўся дзедка
І ў ладоні клешча:
— Калі буду жыў-здараў —
Ажанося ешча!

35. Прышеўкі

Сярэдня.

Гарм Тэрайскага.

Д і А.

А ў га - ро - дзе мя - та, за га - ро - дам мя - та,

Т.

Б.

лю - бі ми - не, мой мі - лень - кі, хоць я не ба - га - та.

2. Я на ганачку стаю,
Сьлёзы коцяцца —
Мяне замуж аддаюць —
Мне ня хочацца.

3. Адна баба ашалела,
Другая асьлепла.
Шалёная на сьляпой
Паехала ў пекла.

4. Ішоў Тодар з Тадораю,
Нашлі лапаць з абораю.
— Ой ты — Тодар, я — Тадора,
Табе лапаць, мне абора.

36. Ой, паехаў сын Данила.

Муз. Рагоўскага.

Ой, па - е - хаў сын — Да - ні - ла на Русь - на — вай - ну
 дый па - кі - нуў Ка - ця - ры - ну, ма - ла - ду - ю жа - ну.

The musical score consists of two systems of four staves each. The first system includes a vocal line with lyrics and three piano accompaniment staves. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is common time (C).

(Словы гл. пад № 12.)

37. Дзе ты, хмелю, зімаваў.

Хутка.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *mf*
 Дзе ты, хме - лю, зі - ма - ваў, што не разь - ві - ваў - ся,
 Т. *mf*
 Б. *mf*

The musical score is for three instruments: D. і А. (Violin and Viola), Т. (Trumpet), and Б. (Bass). It is in 2/4 time and marked *mf*. The lyrics are written under the violin and viola staves.

дзе-ж ты, сын-ку, па-ча-ваў, што не ра-зу-ваў-ся. ваў-ся.

Зімаваў я у садку
Пад белай бярозай,
Начаваў я у таку
Пад луговым возам.

Маці сына ня пытай,
Што не разуваўся:
Ён дзяўчыну к сабе ждаў,
Але ашукаўся.

38. Скача верабей.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf*

Ска - ча ве - ра - бей, ска - ча па да - лі - не.

Т. *mf*

Б. *mf* ве-рабей

Цяж-ка мне жыць на чужой чуж-бі-не: ад-да-лі-мя-не,

цяжкажыць

ой, на - за - бы - лі мя - не, як на їх ня жаль мне. Чу - ю я
чу - ю я

ад лю - дзей, што ка мне баць - ка ў гось - ці бу - дзе.
што камне мат - ка
брат - ка
ся - стра

Ся - чы, ру - бай мос - ты, кла - дзі - це бя - ро - сты: бу - дзе ка мне бацька
мат - ка
брат - ка
ся - стра

ў гось - ці. А мой бацька е - дзе, е - дзе ды і да до - му не за - е - дзе.
ма - я мат - ка
а мой братка
ма - я ся - стра е - дзе

Ноч ма - я цё-мца, а зо-ранька яс-на, до-ли ма-я няш-час-на.

39. За гарамі, за лясамі.

Жвава

Гарм. Рагоўскага.

Д. і А. { За га - ра - мі, за ля - са - мі }
 { Пай - шла дзеў - ка за - гры - ба - мі }

Т.

Б.

край да - лі - на - ю. Гэй, гэі! край да - лі - на - ю.

2. Дзеўка з бору ня выходзіць,
 Краснага грыба знаходзіць,
 Краснага грыба...
 Гэй, гэі! Краснага грыба.

3. Яна яго падханіла,
 Ды у кошык палажыла,
 Сама пайшла ў гай.
 Гэй, гэі! Сама пайшла ў гай.

4. Гай зялёны завываець,
 Дзеўка хлопца паджыдаець,
 Хлопца — малайца.
 Гэй, гэі! Хлопца — малайца.

40. У гародзе рэчка.

Хутка, эсвава.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А. *p*
 У га - ро - дзе рэч - ка, } лю - биць, лю - биць
 Ку - па - ла - ся кач - ка }

Т.

Б.

1. 2. канец.
 мой мі - лень - кі, хоць я не два - рач - ка. рач - ка.

2. У гародзе мята,
 За гародам мята,
 Любіць, любіць мой міленькі,
 Хоць я не багата.

3. Ой, бо дворка жонка,
 Да работы лёгка,
 Шнуруецца, ружуецца
 І ліха ня знае.

4. Ой, пайду я жаць, жаць,
 Дворка ляжа спаць, спаць,
 Мой міленькі добра знае,
 Каго спадабае.

41. Гэй, у садзе.

Хутка.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А. *mf*
 Гэй, у са - дзе, ві - на - гра - дзе ка - лі - на ста -

Т. *mf*

Б. *mf*

я - - ла, пад ка-лін-кай, пад ма-лін-кай дзяўчы-нашлюб брала.

2. Скуль ня ўзяўся тут Іванька,
Дзявочы спадманка,
Ён вытаптаў чорну сьцежку
Дзеўцы пад ваконца.

3. Гэй, за рэчкай, за ракой
Музыканты йграюць,
Там-жа маю міленькую
Да шлюбу збіраюць.

42. Ці ня дудка мая.

З збор. Славянскага.

Д. і А. *mf*
Ці ня дуд-ка ма я, ух! я, ух! я. Ве-ся-лушка ма-я

Т. *mf*

Б. *mf*

Адзім з хорам.

Бы-ло ў бацькі тры сы-ны, да ух! я,
ух! я, ух! я. ух! я, ух! я.
ух! я, ух! я. ух! я, ух! я.

Было ў бацькі тры сыны, да ух-я!
 Усе трое Васілі. —
 Адзін коні пасець,
 Другі лашці пляцець,
 Трэці сядзіць на каменні,
 Дзяржыць дуду на раменьні.
 „Ах ты дудка мая!
 Весялуха мая!
 Весяліла ты мяне

На чужой старане.
 Як павесіў я дуду
 На зялёным на дубу, —
 Дуда з дубу звалілася,
 На трэсачкі разбілася.
 Ці ня дудка-ж была,
 Весялушка-ж мая,
 Весяліла-ж мяне
 На чужой старане.

43. Ой, Васілю, Васілю.

Жава.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *mf*

Ва-сіль се-на ко-сіць, Ма-ры-ля пры-хо-дзіць,

Т. *mf*

Б. *mf*

Ма-ры-ля пры-хо-дзіць, дзя-ці-ну пры-но-сіць.

2. Ой, Васілю, Васілю,
 Вазьмі ты дзяціну.
 А калі ня возьмеш, —
 У пакосы кіну.

3. Васіль сена косіць,
 Пракосы канчае.
 Пракосы канчае,
 „Ката“ прыпявае.

4. Як учула гэта
 Васілёва маці,
 — Васілю, Васілю,
 Ідзі дамоў спаці.

44. Шуміць, гудзіць.

Гарм. Тэрайскага.

Шу-міць, гу-дзіць, як у млы-це ў ма-ей га-ла-вень-цы,

а гдзеж-ма-ё сэр-ца мі-ла па мя-не ску-ча-е.

45. Зялёны дубочак.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf* Зя-лё-ны ду-бо-чак на яр па-хі-ліў-ся,
Т. *mf*
Б. *mf*

ма - ла - ды ма - лой - - чык ча - го зас - му - ці - ўся.

2. Ці валы прыстали, ці з дарогі зьбіўся,
Ці ў карчомцы п'яны з суседзьмі
пабіўся?
3. Ні валы прыстали, ні з дарогі зьбіўся,
Малады малойчык бяз долі ра-
дзіўся.
4. Долі ён ня мае, дзяўчыны ня знае —
Усей толькі долі, што чорныя бровы.

46. Каб я знала.

Адзін.

Муз. Рагоўскага.

Каб я знала,

каб я ве - - - да-ла сва - ё - гор-ка-е за - му - жай-ва.

2. Нігды замуж-я-б павек не пайшла,
Я-ж у матанькі як жыла, так жыла-б.
3. Піла-б ела ўсё гатовае
І насіла-б ўсё бялёвае.

47. Тройцкая.

Павольна..

Муз. Тэраўскага.

Д. і А. *mf*

Бо - жа-ж мой, Бо - - - жа-ж мой,

Т. *p*

Божажмой, Божажмой,

Б. *p*

Ель ма - я вя - лё - на - я! Бо - жа-жмой.

Ель ма - я вя - лё - на - я, Божажмой.

2. Божа-ж мой, Божа-ж мой,
Свякроўка мая шалёная,
Божа-ж мой, і г. д.

3. Загадала мне работку рабіць
Божа-ж мой...

4. Работку рабіць ды бялізну мыць.
Божа-ж мой...

5. У суботку мачыць, у нядзельку
сушыць.
Божа-ж мой...

48. Ой, да тучыцца.

Сярэдня.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *mf*

Ой, да ту - чыц - ца, хма - рыц - ца,

Т.

Б.

два - ра - нін дзеў - цы хва - ліц - ца: та - бе, дзяў - чы - на,

сноп наж - ну! Я та - бе, два - ра - нін, лоб паб' - ю!

2. Ой, пайшоў двараніч плачучы,
А за ім ўсе дзяўчаты скачучы.
— Двараніч, двараніч, вярніся!
Вазьмі кубак вады, памыйся,

3. На коліку рушнік — утрыся,
У куфэрку грабень — прычашыся!
Двараніч, двараніч, адвяхыся!
К нам у поле на жніво не зьявіся!

49. З гары па даліне.

Павольна.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *mf* З га - ры па да - лі - не га - лу - бы ля - та - лі

Т. *mf*

Б. *mf*

ды збе-ла-е бя-ро-зань-кі-лісь-ця а-га-ня-лі. ня-лі.

2. Я роскашы не зажыла, гора не забуду,
Толькі-ж свае млоды леты ўспамінаці буду.
4. Як дагналі млоды леты на ліповым мосьце:
— Вярніцеся, млоды леты, хоць да мяне ў госьці!
3. Закладайце, запрагайце коні варанья
Ды паедзем даганяці леты малады.
5. — Ня вернемся, ня вернемся, бо ни маем чаго,
Трэба-ж было шанаваці здароўяйка свайго.

50. Стаіць у полі.

Гар. Кашына.

Д. і. А. Ста-іць ў по-лі ды кры-ні-чань-ка ад-ца, гэі.

Т.

Б.

Дзяў-чы-нач-ка, жу-ра-ві-нач-ка ма-я.

Кажуць людзі, што ня будзеш ты мая, Як ад мяне ды падарачкі брала,
Гэй! чаму-ж, дзеўка, ды тагдыне казалы, Гэй! ды сем парак чаравічак стаптала.

51. Ой, пад дубам.

Жвава.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf*

Ой, пад ду - бам, ду - бам, ду - бам там зя - зю - ля. —

Т. *mf*

ду - - бам

Б.

ду - - бам

а пад дру - гім ду - бам, ду - бам там дру - га - я.

ду - - бам

2. Як зьбяромся сёстры
У адно места,
Ды як загукаем
Мы жалосна.
3. Была наша мамка
Гаротная,
Яна нас маленькіх
Гадавала.
4. Яна нашу долю
Праклінала,
А як-жа казалася,
Так і стала.

52. Калыханка.

*Адзін з хорам.
Пасольна.*

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf*

А - а - лю - лі Сьпі, сы - цо - чак мі - лень - кі.
Зачыненай губай.

Т. *pp*

Гм

Б. *pp*

Гм

га-лу-бочак сі-зень-кі. Мой сы-но-чак будзе спаць, а я бу-ду на-лыхаць.

Гм

Гм

2. На што, вецер, ты гудзіш,
 Спаць Міхаську не даеш?
 Сьпі, сыночку міленькі,
 Ой да люлі, люленькі...

3. Успомніш матку ты сваю,
 Як цябе люляла,
 Як табе у ноч ня раз,
 Песьню я сьпявала.

53. Гдзе радзілася (вясельная).

Хутка.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Гдзе ра-дзі-ла-ся, ня была, гдзе мяне цёмна-я ноч аб-ня-ла.

2. Пад калінкаю спаць лягла,
 Калінку пожкаю кранула.

3. Калінку пожкаю кранула,
 На мяне расіца сыгнула.

54. Ой, ляцелі гусі.

Гарм. Шымкуса.

Ой, ля - це - лі гу - сі зда - лё - ка - га кра - ю,
ва - ду за - му - ці - - лі на ці - хім Ду - на - ю.

(Словы гл. пад № 66.)

55. Паклаўшы надзеі (дуэт з „Пінскае шляхты“).

Дуэт.

Муз. Тэррайскага.

Паклаўшы на-дзе-і на Бо-га, ча-го-ж нам, ча-го га-ра-
ваць: пры-сяг-лі лю-біць мы да гро-ба, дык будзем-жа, будзем ча-каць.

2. Так хоча няшчасная доля
Жыццё нам разьбіць — разлучыць,
Бог скажа — „мая гэта воля:
Ім трэба з сабою век жыць.”

3. Не магоуць ўсе злыя языкі,
Ні бацька, што нас старажыць...
На небе Бог — Пан наш вялікі,
Што хоча, то можа зрабіць.

56. А у садзе рэчанька.

Адзін.

Гарм. Тэрайскага

Д. і А. *mf*

Т.

Б.

1. Канец

Д. і А.

Т.

Б.

(Словы гл. пад № 15.)

57. За Дунаем стаіць хатачка.

Пасольна.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf*

Т.

Б.

2. Я ад маткі адлучылася
Ды к сьвякроўцы прылучылася.	6. Ой, там жыве мая родная.
Яна кліча на вячэру к сабе.
3. А сьвякруха мне ня мамачка,
А сьвякруха мне ня родная.	7. — Дзякуй, дзякуй, мая родная!
А я-ж з дому не галодная:
4. А сьвякруха, мне ня родная,
Пасылала за Дунай па ваду.	8. Я-й вячэрала з скарынкаю
Ды-й з чырвонаю калінкаю.
5. За Дунаем стаіць хатачка
Ой, там жыве мая матачка,	9. І з чырвонаю калінкаю
Ды-й з гарачаю сьлязінкаю.

58. Чалавек жонку б'е.

Адзін. Сумна, павольна.

З'бор. Славінскага.

Д.

Ча-ла-век жон-ку б'е, бі-чу-е, а ніх-то я-е не ра-ту-е.

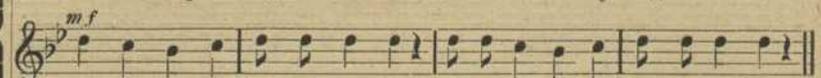

„Сьвёкар мой, ба-цень-ка, род-нень-кі, пашка-дуй мя - не ма-ла-дзеньку!“

Хор.

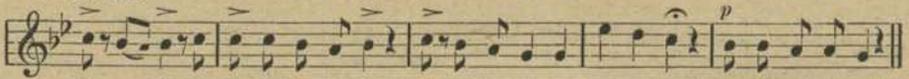
Д. і А.

А сьвё-кар-ка пад-бі-га-е ды на-га-еч-ку пад-ні-ма-е:

Т.

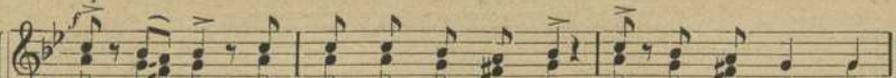
Б.

Адзін.

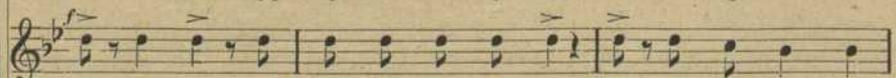

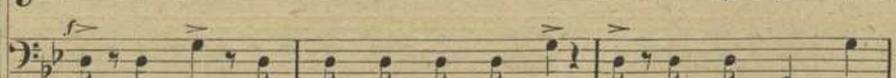
„Бі, сын, бі, дур-ную ба-бу, бі, бі, навучай-на свой звычай пе-ра-ва-ра-чай.“

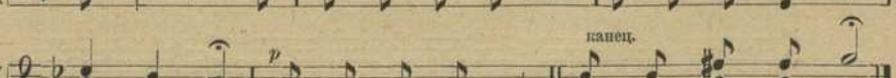
Хор.

„Бі, сын, бі, дур - ну - ю ба - бу бі, бі, на - ву - чай, на

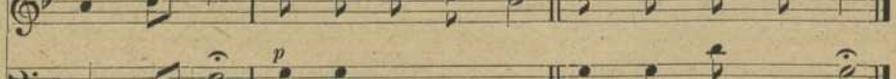

свой звы-чай пе-ра-ва-ра-чай. Так-жа бу-дзе мне.

2. Чалавек жонку б'е, бічуе,
 А ніхто-ж яе не ратуе.
 — Сьвякроўка, матачка, роднень-
 кая,
 Пашкадуі ты мяне маладзеньку.
 А свякровачка падбігае
 Ды нагаечку падымае:
 — Бі, сын, бі, дурную жонку бі,
 Бі, навучай, на свой звычай пера-
 варчай.

3. Чалавек жонку б'е, бічуе,
 А ніхто-ж яе не ратуе.
 — Залоўка, сястрыца, роднень-
 кая,
 Пашкадуі ты мяне маладзеньку.
 А заловачка падбігае,
 Свайго братачку упрашае:
 — Братка-ж мой, родненькі, паш-
 кадуі,
 На чужой стараце цяжка будзе
 мне.

59. Жніўная.

Павольна.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А.

А я ў по-лі жы-та, у по-лі жы-
 та жа-ла, да-моў пры-шла, аж до-ма бя-да ста-ла.

2. Звалілася сьвякроў з тыну,
 Набіла бакі свае яна і сьніну.

3. Сьвякровачка праклінае, сьвякро-
 вачка клінецць,
 А чаго-ж ёй з тыну дадолю лінецць.

60. Белая ты, бярозачка.

Сярэдня.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А.

Бе-ла-я ты, — бя-розач-ка, — чаго-ж ты зас-му-ці-ла-ся?

T.

B.

2. Маладая маладзечка,
 Чаго-ж ты расплакалася?

3. — Як-жа мне ды ня плакаці,
 Другі раз замуж ідучы.

4. Другі раз замуж ідучы,
 На чужы парог ступаючы.

61. Ясная зараначка (вясельная).

Павольна. Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А. *mf* *p*
 Яс-на-я за-ра-нач-ка, яс-на-я за-ра-нач-ка
 Т. *p.*
 за-ра-нач-ка, за-ра-нач-ка
 Б. *p.*

па за-ле-сей-ку хо-дзіць.
 хо-дзіць.

2. Па залесейку ходзіць,
 Па залесейку ходзіць,
 Хмуркай апусьціўшыся,

3. Хмуркай апусьціўшыся,
 Хмуркай апусьціўшыся,
 Дождычкам абліўшыся.

4. Маладая дзеванька,
 Маладая дзеванька,
 Па застолейку ходзіць.

5. Па застолейку ходзіць,
 Па застолейку ходзіць
 Коскамі апусьціўшыся.

6. Коскамі апусьціўшыся,
 Коскамі апусьціўшыся
 Сьлёзкамі абліўшыся.

62. Ой, да ты, калініца.

Павольна. Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А.
 Ой, да ты, ка-лі-ні-ца, ой, да ты, ма-лі-ні-
 Т. ты, ка-лі-ні-ца,
 Б.

ца, ой, да ты ня стой, ня стой на га - ры кру-той.
 ты, ма-лі-ні-ца, ня стой

2. Ой, да ты ня стой, ня стой,
 Ой, да на гары крутой,
 Ой, да ня спускай гальля
 На сіняе мора.

3. Ой, да ня спускай гальля
 Ой, да на сіняе мора.
 Ой, да на сінім моры
 Карабель плыве.

4. Ой, да на сінім моры,
 Ой, да карабель плыве,
 Ой, да карабель плыве,
 Мілага вязе.

63. Вецер ходзіць.

Жвава.

Гарм. Тэтраўскага.

Д. і А.

Ве - цер хо-дзіць на-верх гор, а ў ва - рот ста-іць Я - гор.
 Ён Ма-рыль-ку к са-бе жджэ, а я - на кя - му ня йдзе.

Ай лю - лі, ай лю - лі, а я - на к я - му ня йдзе.

2. З Янкам ў харавод пайшла,
Хомку лепшага знайшла
Дагані мяце, пап Ясь,
Або пекменькі Міхась!
Ай люлі...

3. А ты, Хведар, сам ня свой,
Не ганяйся ты за мной!
Сьцяпан прыйдзе на часок,
Прыйдзе Янка галубок.
Ай люлі...

4. Вецер дунуў, і Аўдзей
Палюбіўся надта ей.
Дуне вецер яшчэ раз,
Так палюбіцца й Тарас.
Ай люлі...

64. Я сёньня тут.

Павольна.

Гарм. Тэраўскага.

Я сёнь - ня тут, я сёнь - ня тут, а заўт - ра па - е -

ду, а хто-ж бу - дзе па - ха - джа - ці па ма - ё - му сьле - ду?

Пахадзіла, пабрадзіла
 Дзядучынанька тут-жа,
 Паўсхадзіла па сьлядочках
 Зялёная рута.

Ў канцы грэблі стаяць вербы,
 Што я пасадзіла.
 Няма-ж майго міленькага,
 Што верна любіла.

Ў канцы грэблі стаяць вербы,
 Што я палівала.
 Няма-ж майго міленькага,
 Што верна кахала.

65. Цёмна ночка.

Адна з хорам. Сумна.

-Муз. Тэрраўскага.

Д. *mf* Ой, цём-на ноч-ка ды ня від-на бы-ла,
 Д. і А. *pp* цёмна ноч-ка ня від-на бы-ла
 Т. *pp*
 Б. *pp*

p свай-го му-жа ды-й за-бі-ла жа-на.
pp свайго му-жа за-бі-ла жа-на.
pp

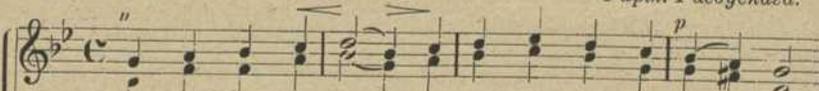
2. Палажыла у каморы пад вакном 3. Прыехалі ды два брацяткі яго.
 Ды й пакрыла тоцкім белым палатном. Пытаюцца яны братанькі свайго.

4. Вось вазьміце ды вы востранькі меч,
 Ды зьніміце мне галованьку з плеч.

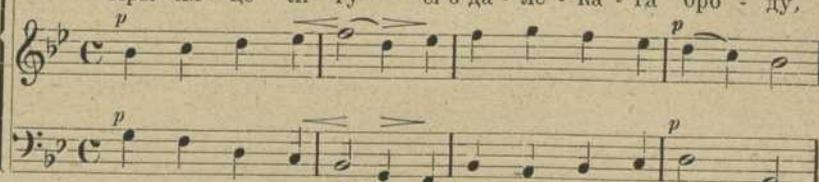
66. Прыляцелі гусі.

Павольна.

Гарм. Рагоўскага.

Д. і А. *p*

Т. *p* Пры - ля - це - лі гу - сі зда - лё - ка - га бро - ду,

Б. *p*

 p

се - лі на Ду - на - і, ска - ла - ці - лі во - ду.

2. Бадай твая гусі
Да-й марна прапалі,
Як мы любіліся —
Цяпер перасталі.

3. Як мы любіліся,
Нас бяда ня знала,
Цяпер разыйшліся,
Як цёмная хмара.

4. Цёмная хмарка ідзе,
Дробны дожджык ідзе,
З нашага каханьня
Нічога ня будзе.

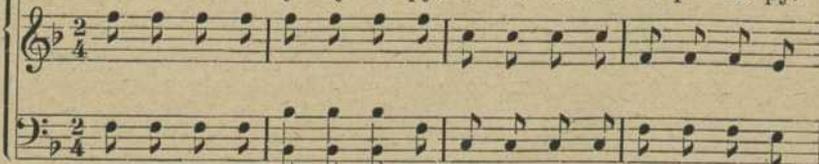
67. У печы палю.

Хутка.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *p*

Т. *p* У пе-чы па-лю, бульбу жа-ру, а на пе-чы га-рох па-ру.

Б. *p*

Бедна-ж ма - я, йий - ха - ха! Бедна-ж ма - я га - ла - ва. га - ла - ва.

На печ ўзлезу гарох спару,
Ня лезь, Грышка, бо удару!
Бедна-ж і г. д.

Ляжы, Грыша, ня рыдай
І з пад лавы выглядай.
Бедна-ж і г. д.

Як удару не памалу,
Дык падкоцішся пад лаву.
Бедна-ж і г. д.

Каля кузенькі ішла,
Малаточчак знайшла.
Бедна-ж і г. д.

А мой Грыша кавалёчак,
Вазьмі сабе малаточак!
Бедна-ж і г. д.

68. Ты, дубочак.

Сярэдня.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. Т. Б.

Ты, ду - бо - чак зе - ля - нькі, шы - рок лісь - цік на та - бе. Гэй!

Ты, ма - лой - чык ма - ла - даєнькі, дур - ны ро - зум у ця - бе.

малойчык

2. Ты, дубочак зеляненькі,
Ціха лісьцем зашумі;
Гэй! ты, малойчык маладзенькі,
Сваім розумам трахні.

3. Ой, дубочак зеляненькі,
Да бярозачкі схілісь;
Гэй! ты, малойчык маладзенькі,
Да дзяўчынкі прытулісь.

4. Як бярозачка дубочак
Будзе моцна шапаваць,
Гэй! так цябе я, мой малойчык,
Буду ўвесць свой век кахаць.

69. Пад калінаю.

Сярэдня.

Гарм. Тэrrайўскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Пад ка - лі - на - ю, пад ма - лі - на - ю ся - дзеў га -

луб - чык з га - лу - бі - на - ю, ся - дзеў га - луб - чык з га - лу - бі - на - ю.

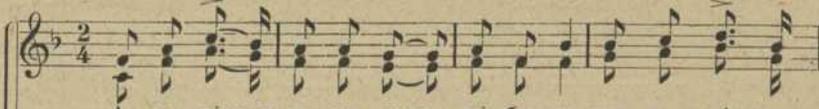
2. Прыляцеў галубчык з сіняга мора,
Забіў галубка, галубка ўдова.
3. Сыплюць пшаніцу, ставіць вадзіцу:
— Еш, галубіца, бедна ўдавіца!
4. Яна ня ела, яна ня піла,
Па галубочку ўсё сьлёзы ліла.
5. Паляцеў галубчык за сіняе мора,
Прыгнаў галубцаў дваццаць чаць -
вёра.
6. Выбірай, галубка, каторага хочаш,
Каторага хочаш, каторага знаеш.
7. — Я-й выбіралла, я ужо глядзела,
Няма такога, янога мела.

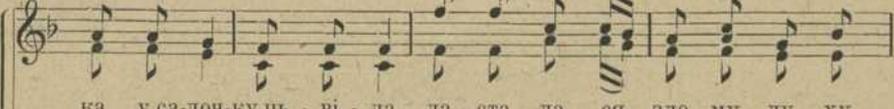
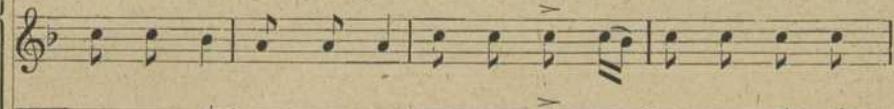
8. Мой быў міленькі чарнабрывенькі,
Твар бялосенькі, сам маладзенькі.

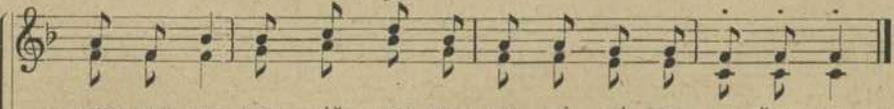
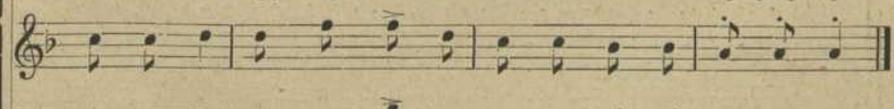
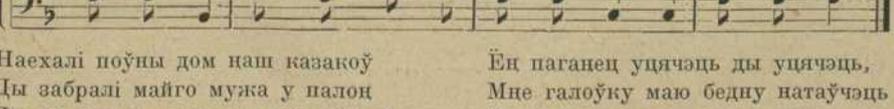
70 Лявоніха.

Жвава.

Гарм. Тэтраўскага.

Д. і А.
 А ка-лі-ж я у ма-туль-кі бы-ла ды як ві-шаць-
 Т.
 Б.

 ка у са-доч-куць-ві-ла да-ста-ла-ся зло-му ду-ху

 му-жы-ку, скру-ціў мя-не, як лі-пі-нач-ку ўду ду.

Наехалі поўны дом наш казакоў
 Ды забралі майго мужа у палон
 Ды ня шкода, што яго ды забралі,
 Толькі шкода, што ня моцна звязалі.

Ён паганец уцячэць ды уцячэць,
 Мне галоўку маю бедну натаўчэць
 Трэба будзе сьцерагчыся — уцякаць,
 З вераб'ямі пад страхою начаваць.

Другія словы.

1. А Лявоніху Лявоц палюбіў,
 Лявонісе чаравічкі купіў,
 Лявоніха-душа ласкавая
 Чаравічкамі палясківала.

3. Як я молада ў матулькі жыла,
 Як вішанька у садочку цвіла;
 Цвіла, цвіла ды пацвітывала,
 З малайцамі ды пагулівала.

2. А Лявоніха ня жонка была,
 Ня мытую мне кашульку дала,
 Ня мытую, не качаваю,
 У суседа пазычаную.

4. Ой, згубіла мяне мамачка мая,
 Што за цябе мяне замуж аддала.
 Ой, чаму цябе пярэц не забіў,
 Як ты мяне маладзеньку любіў.

5. Беларускі лірнік.

71. А мой бацька добры быў.

Жвава, весела.

Гарм. Тэрайскага,

Т. і А.

Д.

Б.

mf

А мой баць - ка до - бры быў: ён ко - зач - ку

па - да - рьў, а ко - зач - ка бе - ла - я, па га - ро - дзе

бе - га - е. Аб' - е - ла - ся ле - бя - ды — кры - чыць, бя - жыць

да ва - ды. Ми - не до - ма ня бы - ло — і ко - зач - ку аб - ду - ло.

2. Ой глядзіце хлонцы ўсе,
Янку траеца як трасе!
Няхай трасе, цяхай трасе,
Бо ён сьвіньні ўсё пасе.
Вось трасеца мой каток,
Як асінавы лісток,
А я з вамі малайцамі
Пагуляю хоць часок.

3. Ой спаліце пярэны
Майго Янку, бо дурны.
Назале толькі мне,
А каб сватаца — дык не.
Я кажу табе ня раз —
Прысылай сватоў да нас,
Татка добры — ён аддасць,
У пасак цялушку дасць.

4. А той Янка, той благі
Ўсё сьмяецца — гі-гі-гі!
Да таго-ж часамі кпіць,
Ажна сэрца забаліць.
Ой, праліцесья дажджы,
А ты, Яначка, пажджы,
Учыню табе бяду —
За нікога не пайду.

72. Ой, на моры.

Павольна.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *p* Ой, на мо - ры, на сі - нень - - кім,

Т. *p*

Б. *p*

p Ой, лю - лі, лю - лі, ды на сі - нень - кім.

2. Там купаліся ды два брацяtkі,
Ой, люлі, люлі, ды два брацяtkі.

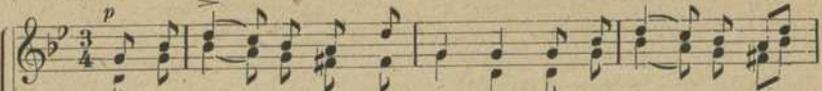
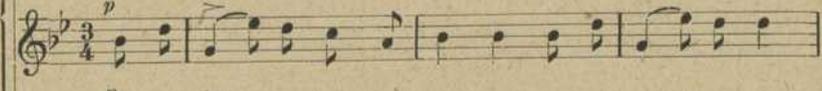
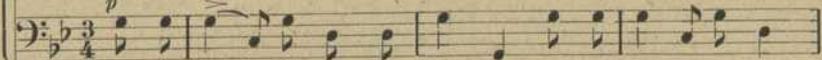
3. Вось прышоў да іх чужаземнічак,
Ой, люлі, люлі, чужаземнічак.

4. Вось адзін кажа: загубіць яго,
Ой, люлі, люлі, загубіць яго.

73. Маладая дзяўчынанька.

Сумна.

Гарм. Тэрраўскага.

Д. і А.
 Т.
 Б.

Ма-ла-да - я дзяў - чы - нань-ка з ма-лай-цом ха - дзі-

ла. Ой, да - тон - кі - я ка - шу - лі ў будні дзень на - сі - ла.

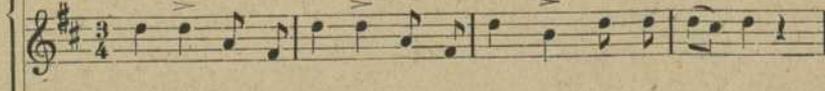
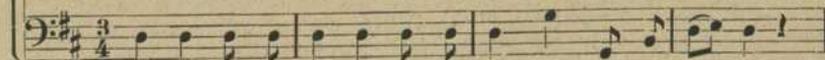
2. Як прышлося дзяўчынаньцы з ма-лайцом вянцаца
 Дык няма ў што для дзяўчыны ў той дзянік прыбрацца.
3. Аддай, аддай мяне матка ды ў багату хатку,
 Гдзе сьвякроўкі ганароўкі — на-равіці буду.

4. Дзе заліцы, як сястрыцы — пойдзем жыта жаці,
 Дзе дзявораў тры, чатыры — люблю жартаваці.

74. Ці ўсе лугі пакошаны.

Павольна.

Гарм. Тэрраўскага.

Д. і А.
 Т.
 Б.

Ці ўсе лу - гі па - ко - ша - ны, ці ўсе се - на - жа - ці,

пы - та - ец - ца сын у ма - це - ры, ды ка - то - ру - ю ўзя - ці,

пы - та - ец - ца сын у ма - це - ры, ды ка - то - ру - ю ўзя - ці?

2. Ой, ці тую багатую, што хораша ходзіць,
Ой, ці тую ды бедненькую, што возьмець, то ўсе зробіць?
3. Ў нехарошай ды ў багатай — валы ды каровы,
А у беднай сіраціначкі — толькі чорны бровы.
4. Ў нехарошай ды ў багатай валы паздыхаюць,
А у беднай сіраціначкі бровы ня зьліняюць.

75. Ня ведала мая маці.

Жвава.

Гарм. Тэррайскага.

Д. і А. Ня ве - да - ла ма - я ма - ці, за ка - го за -

Т.

Б.

муж аддаць: не ад - да - ла мя - не ма - ці за пал - коў - ніч - ка.

2. Ня ведала мая маці,
За каго замуж аддаць,
А аддала мяне маці
За разбойнічка.

3. Разбойнічак сувечара
Сабіраецца,
Разбойнічак супоўначы
Разб'іваецца.

4. Як найходзе ўжо дзень,
Тры кані з сабой вядзе.
Як на першым на кані
Сам разбойнічак.

76. Чарнаморац.

Жоаса. *Гарм. Тэрраўскага.*

Д. і А.
Т.
Б.

Гля-ну, гля-ну я ў ва - кон - ца про-ціў яс - на - га сон-

ца, эх! про-ціў яс - на - га сон-ца, ці ня ўба-чу чар-на-мор-ца.

2. Чарноморац з вайны едзе,
 Ды сямёра кацей вядзе,
 Эх! а восьменькі вараненькі,
 Ды як воран ён чарненькі.

3. Стаў ён коні напаяці,
 Стала вада прыбываці,
 Эх! стала вада прыбываці,
 Чарноморац патапаці.

4. Чарноморац патапае
 Ды на мілую гукае:
 — Эх! ратуі, ратуі, мая міла,
 Калі верна ты любіла.

77. Ой, на двары дождж ідзе.

Паходна.

Гарм. Тэтраўскага.

Д. і А. *mf* Ой, на два - ры дождж і - дзе, а у се - нях

Т. *mf*

Б. *mf*

лу - жа, за - гне - ва - ла - ся жон - ка на му - жа.

78. Ой, п'яна я, п'яна.

Хутка.

Гарм. Тэтраўскага.

Д. і А. *mf* Ой, п'я - на я, п'я - на, на па - ро - зе ўпа - ла,

Т. *mf*

Б. *mf*

ад - чы - ні, мі - лы, дэве - ры, я йду п'я - на вель - мі.

ад - чы - ні дэве - ры, я йду п'я - на вель - мі.

ад - чы - ні, мі - лы, дэве - - - ры

2. Мілы адчыняе,
У мілай пытае:
— Дзе-жа ты, міла, была,
Што аб дом забыла?

3. — На рыначку была,
Гарэлачку піла
І аб дом забыла.

4. Каб быў муж мой добры,
Ўзяў-бы канчук доўгі
Ды стаў-бы мілу біці —
Ня йдзі ў карчму піці!

79. Ой, у полі крынічанька.

Сярэдня.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А. *mf* Ой, у по - лі кры - ні - чань - ка, від - на дно, від - на дно,

Т. *mf*

Б. *mf*

Ніг-дзе-ж май-го п'я-ні-чань-кі ня від-но, ня від-но.

2. Ой, пайду я дорогою бигучи,
Ці ня ўгледжу п'янічанькі ідучи.
3. А мой горькі п'янічанька з карчмы
йде,
На бок сваю галованьку ён нясе.
4. — Ой, што-ж ты, мая мілая, думала,
Як на гэту гібку кладку ступала.
5. — Я думала, мой міленькі, утануць,
Каб з табою, мой міленькі, мне ня
жыць.

80. Сыноч (запусная).

Сярэдн. *Гарм. Тэрайскага.*

Д. і А.
Т.
Б.

Сы - нок у мам - кі ноч - ку на - ча -
ваў, . ноч - ку на - ча - ваў, даў - ны сон ві - даў.
на - ча - ваў

2. — Ты, мамачка, ўстань, мой сон раз-
гадай.
Мамачка ўстала, сон мой разга-
дала.
3. — Сыночак ты мой, што-й наймі-
лейшы!
Ад'яжджай ты дамоў, што найска-
рэйша.

81. Гушкалка (сьпеў русалак).

Гарм. Тэрайскага.

Д. I
Д. II

Гу-та-та, гу-ля-ля, гу-ля-ля, гу-та-та! Ад суч-ка да суч-ка.

A.

ад кус-та да кус-та. Ха-ха-ха! Вось я-но, вось я-но, вось ру-са-

лак жыцьцё. Пуш-ча, сос-ны, ду-бы вось і цар-ства у-сё,

вось я-но, вось я-но, вось ру-са-лак жыцьцё. Жывём са-мі саб-ой,

са-мі ўме-ем мы жыць ніх-то есьць не да-е, ніх-то не да-е шць.

Днём ляжым, днём маўчым, як ня жы-вы мы днём, а як ноч-ка прышла,

мы жы-вём і пя-ём. Так ка-лы-шым-ся мы ад кус-та да кус-та,

ад кус-та да кус-та, так ка-лы-шымся мы. Гу-та-та, гу-ля-ля,

гу-ля-ля, гу-та-та, гу-та-та, гу-ля-ля, гу-ля-ля, гу-та-та.

Памаленьку.

82. Ой, ты наш, ты Сымоне.

Allegro.

Муз. Рагоўскага.

Ой, ты наш, ты Сы-мо-не, а ці лю-біш ты мя-не?
Гэу! Гэу!

ёсьць шну-роў - ка у мя - не, лю - бі - ж мя - не, Сы - мо - не.

83. Завілася пчолка (карагодная).

Жаночы хор.

Муз. Тэрраўскага.

Д. І і II

За - ві - ла - ся пчол - ка над ва - рат - мі.

А.

Гэй, лю - лі, гэй, лю - лі. — гэй, лю - лі.

Капец.

2. Красна сонца заіграла над людзьмі,
Гэй, люлі, . . .	8. Маладушкам па сярпачку.
3. Што-ж ты вясна, наша красна, прынясла?	9. Стары бабкі чанцы шыці,
4. Прынясла — цёпла летца дзеся вас.	10. Красны дзеўкі вянкі віці.
5. Малым дзеткам па яечку.	11. Маладушкі жыта жаці.
6. Старым бабкам па кіечку.	12. Красны дзеўкі на вулачку,
7. Красным дзеўкам па вяночку,	13. Маладушкі за люлечку.
	14. Красны дзеўкі гулі да гулі,
	15. Маладушкі люлі да люлі.

84. А у лесе (вясельная).

Хутка.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

А у лесе, лесе ды на ве - ра - се.

Т.

Б.

Вяс - на крас - на на ўвесь сьвет. Ма - ла - ды там хлоп - чык

ды ва - лы па - се. Вяс - на крас - на на ўвесь сьвет.

3. А яму дзяўчынка ды абед нясе.
Вясна красна...
4. — Сядзьмо разам, хлопчык, паабедаймо.
Вясна красна...
5. А я, па абедзе, скажу табе дэва,
Вясна красна...
6. Скажу табе дэва найдзіўнейшае.
Вясна красна...

85. Антон маладзенькі.

Сярэдн.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А. *mf* Ан - тон ма - ла - дзень - кі шў мёд са - ла - дзень - кі,

Т. *mf*

Б. *mf*

пры - ка - ціў - ся ён к бо - чац - цы, я - му мё - ду ўсё хо - чац - ца.

2. Антон барадаты
Вёў казу каля хаты,
Антоніха паганяла,
На табаку зарабляла.	4. Антон маладзенькі,
Насованька караценька,
Аж трасецца, калоціцца —
Мёду яму йшчэ хочацца.
3. Антон казу видзе,
Тпруць, муць, каза ня йдзе,
Антоніха папіхае,
На кілішак зарабляе.	5. Яшчэ рэнку салодку,
Ды дзючыну красотку,
Кажа — рэнку саліць буду,
А дзючыну любіць буду.

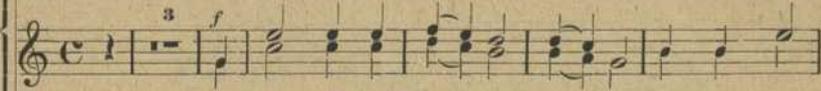
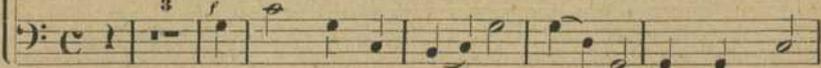
86. Ці ня быстрая рэчка.

Павольна.
Адзін.

Гарм. Тэрайскага.

Ці ня бы - стра - я рэч - ка ва - ду за - му - ці - ла.

Хор пасья купл. запявалы.

Д. і А.
 Т.
 Б.

Ча - го пла - чаш, дзяў - чы - нач - ка, ці не ма -

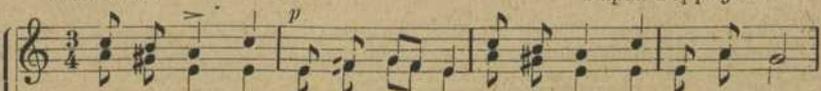
ту - ля бі - ла? ^{напец.} ці - ха.
 3. Ты пойдзеш гарою,
 А я даліною...
 Я сама знаю, людзі гаво -
 раць,
 Што ня быць за табою...
 4. — Няхай гавораць
 Усякае ліха,
 А мы з табой, дзяўчы -
 начка,
 Любімося ціха.

2. — Ой біці — ня біла,
 Сама заемуціла:
 Ды ня даў мне Бог,
 Ня судзіў мне Бог,
 Каго шчыра любіла.

87. Пайшоў мілы.

Пасольна. Гарм. Тэррайскага.

Д. і Т.
 Т.
 Б.

Пай-шоў мі - лы лужком, лужком, а мі - ла - я бе - раж-ком.

Мах-нуў мі-лы мой ру-ко-ю, а мі-ла-я ру-ка-вом.

2. Было лета харошае,
Цяпер восень настае,
Траўка ў садзіку пасохла,
Салавейка не пяе.
3. Усе крынічанькі замерзлі,
Ды і рэчка не цячэ.
Бяруць мілага ў жаўнеры —
Плакаць сілы не стае.

4. Я цяпер ўжо засталася —
Ні дзяўчынка, ні ўдава,
Сірацінкай-адзіночкай,
Ракрутачка малада.
5. І ніхто ўжо не палюбіць, —
Ні хлапец, ды ні ўдавец;
Прыласкаець, прыгалубіць
Толькі жаўнер маладзец.

88. Маці мая старая.

Павольна.

Гарм. Тэрарайскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Ма-ці ма-я ста-ра-я, на што мя-не ска-ра-ла?

Гэй, о-хо-хо! — на што мя-не ска-ра-ла.

2. Нашто мяне скарала,
За п'яніцу аддала?
Гэй...
3. А п'яніца ў варчме п'е,
Прыдзедамоў — мяне б'е.
Гэй...
4. Ляжыць мілы на палу,
Звязаў шоўкам галаву.
Гэй...

капец.

ка, а на га - ры цэр - каў - ка

ка.

На цэркаўцы крыжычык.
 На крыжычку макаўка.
 На макаўцы ластаўка.
 Сядзіць яна высокая,
 Глядзіць яна далёка.

91. Ды ў гордае цешчы (вясельная).

Жвава.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і. А.

Ды ў гор - да - е цеш - чы, ды ў гор - да - е цеш - чы

Т.

Б.

стаў зяць за ва - ро - та - мі.

3. Ды на зяця ды мяцель мяце.
 Ды на зяця дробны дожджык ідзе.

4. Ды на зяця дробны дожджык ідзе.
 — Скрыйся, зяцю, скрыйся.

5. Скрыйся, зяцю, скрыйся.
 Ды кулімі прыкрыйся.

-2. Стаў зяць за варотамі
 Ды на зяця ды мяцель мяце.

92. А у лесе грыбы зарадзілі.

Жвава.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Адна дзеўка ў лесе заблудзіла,
Маладая ў гаю заблудзіла.

Прыблудзіла к зялёнаму дубу.
— Ой, тут-жа я начаваці буду.

Я-ж думала, што дуб зеляненькі,
Ажна стаіць казак маладзенькі.

93. Сьпеў маладой.

Павольна, сумна.

Гарм. Тэрайўскага.

Д. і А.

Т.

Б.

до - лі, ўсе жыць - цё. як ў ня - во - лі.

2. Век свой сумавала,
Век свой сумавала,
Дружка паджыдала.

3. Прышоў Ясь міленькі,
Прышоў Ясь міленькі,
Закрыў сьвет мне бяленькі.

4. Мамка хмура ходзіць,
Мамка хмура ходзіць —
З Яся вачэй ня зводзіць.

5. Будзе, Ясь, мне ліха,
Будзе, Ясь, мне ліха,
Маё сэрца заціхла.

94. Першы дзень.

Жвава.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А.

Пер - шы дзень па - ня - дзе - лак, а ша - лё - ны

T.

B.

быў аў - то - рак, сьме - ху вар - та се - ра - да, хму - ры дзеньбыў

чаць-вир-ток, ве - ся - лу - ха бы - ла пят - ніч - ка,

га - ра-жан - ка бы - ла дзяў-чын - ка, у панскай ха - це бы - ла

ўзрош-ча - на, пі - ра - га - мі бы - ла ўзвош-ча - на ў вёс-ку за-муж

ад-да-на ўха-ту цём-ну-ю, пу-сту-ю, за лі-хо-га, за гар-

ба-цень-ка-га, за ка-ле-ку дур-на-ва-цень-ка-га.

95. Да свата (вясельная).

Жвава, адрывіста. *Гарм. Тэрайўскага.*

Д. і А. *mf*

Прышоў на вясельле наш сваток, па-вязаўшы крыжам рушні-чок.

Т. *mf*

Б. *mf*

Ды казалі — сват наш вельмі харош.
 Ажно ў свата доўгі буслаў нос.
 А ў свата лыса галава
 Ды назьліна рыжа барада.
 Мы насыпем свату канашель:
 — Клуй, наш сватка, як верабей!

Скача сват вясельле, як белка,
 Хоча маладзіца, як дзеўка.
 Плавае па хаце, як таран,
 Лыпае вачыма, як баран.
 — Барадою, сватка, патрасі,
 Маладзіцам чаркі паднясі.

Калі-ж, сват, гарэлкі не дасі.
 Караваю трасцу ты зьясі.

96. Ой, хадзіў-жа ўсё малоічыку.

Паходня.

Т. I *mf*

Т. II *mf*

Б. II II *mf*

Ой, ха-дзіў-жа ўсё ма-лой-чы-ку па га-ры кру-

той ды ча-саў ён ру-сы во-ла-сы пра-ва-ю ру-кой.

2. Надаела, надакучыла
Завіваючы,
На чужыя, на харошыя
Пазіраючы.

3. Бо чужыя ўсе харошыя,
Як ружовы цывет,
А мне шэльма ды цяўдалечка
Завязала сьвет.

97. У гародзе рута, мята.

Сярэдн.

Гарм. Тэраўскага.

Д. і А. *mf*

Т. *mf*

Б. *mf*

У га-ро-дзе ру-та, мя-та за-са-джа-на-

я, ма - ла - да - я дзяў - чы - нач - ка за - ру - чо - на - я.

Часалася, ўмывалася,
На рынак пайшла.
Як сустрэлі дзяўчынянку
Ды трох малайцоў.

Адзін вядзе за ручаньку,
Другі за рукаў,
Трэці стаіць, сэрца баліць:
Любіў ды ня ўзяў...

Карміў, паіў дзяўчынянку,
Чаяў за сябе,
Засталася дзяўчынянка
Людзям ды ня мне.

Добра-ж было дзяўчынянцы
Гарэлачку піць.
А цыпер-жа адказуеш:
Не магу любіць.

Шкада, шкада маіх ручак,
Што я абымаў;
Шкада, шкада маіх губак,
Што я цалаваў.

Шкада, шкада майго сэрца,
Што я так любіў;
Шкада, шкада маіх ножак,
Што я к ёй хадзіў.

98. Ды ляцяць міскі.

Адна з хорам.

Гарм. Тэраўказа.

Д. Ды ляц-яць мі - скі і та - лер - кі, што на мя - не

Т. Д. А. Ой, лю - лі, ой, лю - лі, лю - лі, лю - лі,

Б.

на - га - вор - кі.

лю - лях - кі.

*Канец
зутка й
моцна.*

*УВАГА. Пасля кожнага
куплету хор спявае „Ой люлі“,
а саліст маўчыць.*

2. Сама села, падпёрлася,
Заплакала, удёрлася.	5. Як чыноўніцаю стала,
Ахвіцэра пакахала.
3. Людзі кажучь — што ёй стала,
Чаму-ж замуж не папала?	6. Ахвіцэра пакахала,
У жыцці бяды ня знала.
4. Дзеўка замуж не папала,
Бо чыноўніцаю стала.	7. Ой, ня доўга так жылося —
Жыць на кухні давялося.
8. Біць талеркі, міскі стала,
Бо напрасна пакахала.	

99. Беларуская марсэльеза.

Гарм. Тэрайскага.

Д. і А.

Т.

Б.

Ад ве - ку мы спа - лі і нас - раз - бу - дзі - лі, мы
зна - ем, што трэ - ба ра - біць! Што трэ - ба сва - бо - ды, зя -
млі ча - ла - ве - ку, што трэ - ба зла - дзе - яў - па - біць!

2. Што гэта за марная доля няш-
часная:

Бяз хлеба, бяз грошаў працуй . . .
Усюды ганяюць, усюды сьмяюцца,
Ну, проста, хоць крыкні „ратуй!“

3. Сьмяюцца над намі багатые людзі,
Здаецца панамі іх зваць.

Мы доўга цярпелі, цярпець больш
ня можам —
Дык пойдзем мы долі шукаць!

4. Мы дружна паўстанем з касамі, з
сярпамі

Прагонім з зямлі палачоў!
Няхай нас сустрэнуць палямі, лугамі
Грамады працоўных людзей!

ЗЬМЕСТ.

	Стр.
АД АЎТАРА	5
1. Міжнародны гімн	7
2. А хто там ідзе	9
3. Панам мы песьні не сьпяваем	11
4. Чачотачка	13
5. Ды ўжо соцеіка	15
6. Вось у полі сосна	16
7. Як памёрла матулька	16
8. Рабіна	17
9. А ў суботу сьвята	18
10. Зязюленька	19
11. Усе казалі	19
12. Ой, паехаў сын Давіла	20
13. Ой, вяду бяду	20
14. Сьвіньні ў рэпе	21
15. А у садзе рачанька	22
16. А ў бары, бары	23
17. Дуда	23
18. Гэй, у лесе пры даліне	24
19. Што-й за месяц	26
20. У нядзельку раненька	26
21. Поўна сонцу	27
22. Лапі	28
23. Ах, вы, кумачкі мае	29
24. Ой ты, палыч	30
25. Мне ня сьпіцца	30
26. Жыў на сьвеце Лявон	31
27. Рабіна	32
28. Пісар гусі ганяе	33
29. Каліна, маліна	34
30. На крутой гары	35
31. Запрагу я пару коні	36
32. Ой, доля, мая доля	37
33. Ай, зялёна, зялёна	37
34. У месяцы верасьні	38
35. Прышеўкі	39
36. Ой, паехаў сын Давіла	40
37. Дзе ты, хмелю, зімаваў	40
38. Скача верабей	41
39. За гарамі, за лясамі	43
40. У гародзе рэчка	44
41. Гэй, у садзе	44
42. Ці ня дудка мая	45
43. Ой, Васілю, Васілю	46
44. Шуміць, гудзіць	47

45. Зялёны дубочак	47
46. Каб я знала	48
47. Тройцкая	49
48. Ой, да тучыцца	49
49. З гары па даліне	50
50. Стаіць у полі	51
51. Ой, пад дубам	52
52. Калыханка	52
53. Гдзе радзілася	53
54. Ой, ляцелі гусі	54
55. Паклаўшы надзеі	54
56. А у садзе рэчанька	55
57. За Дунаем стаіць хатачка	55
58. Чалавек жонку б'е	56
59. Жніўная	57
60. Белая ты, бярозачка	57
61. Ясная зараначка	58
62. Ой, да ты, калініца	58
63. Вецер ходзіць	59
64. Я сёння тут	60
65. Цёмна ночка	61
66. Прыляцелі гусі	62
67. У печы палю	62
68. Ты, дубочак	63
69. Пад калінаю	64
70. Лявоніха	65
71. А мой бацька добры быў	66
72. Ой, на моры	67
73. Маладая дзяўчынанька	68
74. Ці ўсе лугі пакошаны	68
75. Ня ведаю мая маці	69
76. Чарнаморац	70
77. Ой, на двары дождж ідзе	71
78. Ой, п'яна я, п'яна я	71
79. Ой, у полі крынічанька	72
80. Сынok	73
81. Гушчалка	74
82. Ой, ты наш, ты Сымоне	75
83. Завілася пчолка	76
84. А у лесе	77
85. Антоц маладзенькі	78
86. Ці ня быстрая рэчка	78
87. Пайшоў мілы	79
88. Маці мая старая	80
89. Каб я знала	81
90. А на гары цэркаўка	81
91. Ды ў гордае цешчы	82
92. А у лесе грыбы зарадзілі	83
93. Сьпеў маладой	83
94. Першы дзень	84
95. Да свата	86
96. Ой, хадзіў жа ўсё малойчыку	87
97. У гародзе рута, мята	87
98. Ды ляцяць міскі	88
99. Беларуская Марсельеза	89

ЗЬМЕСТ.

	Стр.
АД АЎТАРА	5
1. Міжнародны гімн	7
2. А хто там ідзе	9
3. Панам мы песні не сьпяваем	11
4. Чачотачка	13
5. Ды ўжо соцейна	15
6. Вось у полі сосна	16
7. Як памёрла матулька	16
8. Рабіна	17
9. А ў суботу сьвята	18
10. Зязюленька	19
11. Усе казалі	19
12. Ой, паехаў сын Даніла	20
13. Ой, вяду бяду	20
14. Сьвіньні ў рэпе	21
15. А у садзе рэчанька	22
16. А ў бары, бары	23
17. Дуда	23
18. Гэй, у лесе пры даліне	24
19. Што-й за месяц	26
20. У нядзельку раненька	26
21. Поўна сонцу	27
22. Лапці	28
23. Ах, вы, кумачкі мае	29
24. Ой ты, палыч	30
25. Мне ня сьпіцца	30
26. Жыў на сьвеце Лявон	31
27. Рабіна	32
28. Пісар гусі ганяе	33
29. Каліна, маліна	34
30. На крутой гары	35
31. Запрагу я пару коні	36
32. Ой, доля, мая доля	37
33. Ай, зялёна, зялёна	37
34. У месяцы верасьні	38
35. Прыпеўкі	39
36. Ой, паехаў сын Даніла	40
37. Дзе ты, хмелю, зімаваў	40
38. Скача верабей	41
39. За гарамі, за лясамі	43
40. У гародзе рэчка	44
41. Гэй, у садзе	44
42. Ці ня дудка мая	45
43. Ой, Васілю, Васілю	46
44. Шуміць, гудзіць	47

	Стр.
45. Зялёны дубочак	47
46. Каб я знала	48
47. Тройцкая	49
48. Ой, да тучыцца	49
49. З гары па даліне	50
50. Стаіць у полі	51
51. Ой, пад дубам	52
52. Калыханка	52
53. Гдзе радзілася	53
54. Ой, ляцелі гусі	54
55. Паклаўшы надзеі	54
56. А у садзе рэчанька	55
57. За Дунаем стаіць хатачка	55
58. Чалавек жонку б'е	56
59. Жніўная	57
60. Белая ты, бярозачка	57
61. Ясная зараначка	58
62. Ой, да ты, калініца	58
63. Вецер ходзіць	59
64. Я сёння тут	60
65. Цёмна ночка	61
66. Прыляцелі гусі	62
67. У печы палю	62
68. Ты, дубочак	63
69. Пад калінаю	64
70. Лявоніха	65
71. А мой бацька добры быў	66
72. Ой, на моры	67
73. Маладая дзяўчынаўка	68
74. Ці ўсе лугі пакошаны	68
75. Ня ведала мая маці	69
76. Чарнаморац	70
77. Ой, на двары дождж ідзе	71
78. Ой, п'яна я, п'яна я	71
79. Ой, у полі крынічанька	72
80. Сянок	73
81. Гушкалка	74
82. Ой, ты наш, ты Сымоне	75
83. Завілася пчолка	76
84. А у лесе	77
85. Антон маладзенькі	78
86. Ці ня быстрая рэчка	78
87. Пайшоў мілы	79
88. Маці мая старая	80
89. Каб я знала	81
90. А на гары цэркаўка	81
91. Ды ў гордае цешчы	82
92. А у лесе грыбы зарадзілі	82
93. Сьнеў маладой	82
94. Першы дзень	82
95. Да свата	82
96. Ой, хадзіў-жа ўсё малойчыку	82
97. У гародзе рута, мята	82
98. Ды ляцяць місікі	88
99. Беларуская Марсельеза	89

175

0-20

175 No. 3
10/15/52

152

B0000000 14 13478